

Sygn. akt III CSK 5/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku D. z siedzibą w W.
przy uczestnictwie [...] Bank S.A. w W., M. S. i M. K.
o wpis do księgi wieczystej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników M. S. i M. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 3 kwietnia 2017 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od uczestnika M. S. oraz M. K. na rzecz wnioskodawcy kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opierają wniosek o przyjęcie skargi na podstawie występowania zagadnień prawnych dotyczących możliwości wykazania w postępowaniu wieczystoksięgowym faktu cesji wierzytelności objętej hipoteką dokumentem wystawionym przez fundusz sekurytyzacyjny na podstawie art. 195 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. 2018, poz. 56).

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Kwestia sposobu wykazania faktu nabycia przez fundusz sekurytyzacyjny wierzytelności hipotecznej po nowelizacji ustawy o funduszach instytucyjnych z 2013 r. była już przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego i nie wymaga dodatkowej interpretacji. W uzasadnieniu postanowienia SN z 25 kwietnia 2017 r., V CSK 503/16, nie publ. przyjęto, że w przypadku nabycia przez fundusz sekurytyzacyjny wierzytelności albo puli wierzytelności zabezpieczonych hipoteką sąd prowadzący księgę wieczystą, dokonuje wpisu zmiany wierzyciela na wniosek funduszu w oparciu o wyciąg spełniający wymagania określone w art. 194 i 195 ustawy o funduszach inwestycyjnych. Wskazano także, że art. 195 ust. 1 ustawy przewiduje jako podstawę wpisu dokument w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych, podpisany przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzony pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym. Tym samym zastrzega szczególną podstawę wpisu i formę *ad intabulationem*. Oznacza to, że jedynym

dokumentem wymaganym dla dokonania wpisu przeniesienia wierzytelności hipotecznej, której następstwem jest przeniesienie hipoteki, jest wskazany wyciąg i brak podstawy normatywnej dla przedstawienia umowy zbycia wierzytelności, potwierdzającej jej przejście w drodze cesji na fundusz. Przypomnieć należy, że przelew wierzytelności hipotecznej jest czynnością prawną niezależną od ustanowienia hipoteki. Przejście hipoteki na cesjonariusza jest ustawowym skutkiem przeniesienia zabezpieczonej wierzytelności, a nie przeniesienia ograniczonego prawa rzeczowego. Za zbędność przedstawienia sądowi wieczysto - księgowemu umowy przelewu wierzytelności hipotecznej już w poprzednim stanie prawnym opowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 listopada 2014 r., IV CSK 103/14 (nie publ.).

Należy zatem uznać, że stanowisko skarżących zmierzające do podważenia tego poglądu, który wynika wprost z brzmienia ustawy nie uzasadnia przyjęcia jej do rozpoznania.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.